

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 9Co/502/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1212220569
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 11. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Huszár
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2013:1212220569.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, zastúpený: TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., AK so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, proti odporcovi: W. F., D.. XX.XX.XXXX, Ž. XX, N., o zaplatenie 6.868,98 € s príslušenstvom, na odvolanie Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Nám. Legionárov 5, Prešov, zastúpeného JUDr. Ambrózom Motykom, advokát, Nám. SNP 7, Stropkov proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava II č. k. 18 C 13/2013-44 zo dňa 21. februára 2013, v pomere hlasov 3 : 0, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e**.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa vstup Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Nám. Legionárov č. 5, Prešov, IČO: 42 176 778 do konania ako vedľajšieho účastníka na strane odporcu nepripustil a odpor podaný Združením na ochranu občana spotrebiteľa HOOS proti platobnému rozkazu sp. zn.: 31Ro/1520/2012 zo dňa 20.09.2012 odmietol.

V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že navrhovateľ sa návrhom doručeným súdu dňa 08.08.2012 domáhal vydania platobného rozkazu, ktorým by súd zaviazal odporkyňu na zaplatenie istiny 6.868,98 € s príslušenstvom. Platobným rozkazom prvostupňový súd zaviazal odporkyňu na zaplatenie žalovanej istiny s príslušenstvom, keď platobný rozkaz bol odporkyňi v súlade s ustanovením § 173 ods. 1 O.s.p. doručený dňa 01.10.2012. Dňa 01.10.2012 doručilo Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Prešov oznámenie o svojom vstupe do konania, ako vedľajšieho účastníka na strane odporcu a zároveň ako vedľajší účastník podal odpor, proti uvedenému platobnému rozkazu. Odporkyňa odpor proti platobnému rozkazu nepodala. Navrhovateľ písomným podaním zo dňa 07.01.2013 namietol neprípustnosť vedľajšieho účastníka.

Po právnej stránke prvostupňový súd svoje rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § a § 93 ods. 1,2,3,4, § 174 ods. 3 písm. c) O.s.p. keď poukázal nato, že v zmysle § 93 ods. 3 O.s.p. možno vyvodiť, že tretia osoba sa stáva vedľajším účastníkom v okamihu, keď dôjde súdu jej oznámenie, že vstupuje do konania na strane niektorého z účastníkov. Jej vstup do konania nie je však prípustný v každom konaní. Vedľajšie účastníctvo je formou spoločenstva účastníkov v občianskom súdnom konaní. Vedľajší účastník je osoba odlišná od účastníka samotného, ktorá sa zúčastňuje konania z dôvodu, že chce pomôcť zvíťaziť v spore niektorému z účastníkov (sporných strán). Zmyslom vedľajšieho účastníctva je "pomoc v spore" niektorému z účastníkov. Vedľajší účastník je motivovaný víťazstvom v spore toho účastníka, ku ktorému pristúpil. Táto motivácia je daná buď právnym záujmom vedľajšieho účastníka na takomto výsledku konania, o ktorý ide spravidla vtedy, ak rozhodnutím bude vo svojich dôsledkoch dotknuté jeho právne postavenie (práva a povinnosti vyplývajúce z hmotného práva), alebo je v zmysle ustanovenie § 93 ods. 2 O.s.p. daná predmetom jeho činnosti, ktorým je ochrana práv podľa osobitného predpisu. Účinky vzniku vedľajšieho účastníctva tak môžu nastať len v takom konaní, v ktorom sa môže naplniť jeho zmysel a účel, teda "pomoc v spore" niektorému z účastníkov. Takýmto konaním môže byť zásadne len sporové konanie. To však neplatí pre také štádium sporového konania, v ktorom súd rozhoduje o

žalobe platobným rozkazom (tzv. skrátene konanie), kedy sa táto pomoc môže najskôr prejavíť, až keď bude proti platobnému rozkazu podaný odpor. Ustanovenie podľa § 93 ods. 3 O.s.p., pokiaľ ide o vznik účinkov vedľajšieho účastníctva, preto vykladať tak, že tieto účinky nastávajú oznámením tretej osoby súdu, že vstupuje do konania ako vedľajší účastník na strane niektorého z účastníkov, ale len v takom konaní, v ktorom môže mať tento inštitút zmysel. S poukazom na skutočnosť, že nedošlo k naplneniu podmienok uvedených v § 93 ods. 3 O.s.p., ako aj vzhľadom na nesúhlas navrhovateľa so vstupom vedľajšieho účastníka súd rozhodol tak, že vstup Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Prešov nepripustil. Vzhľadom na skutočnosť, že odporkyňa, ktorá bola jediná oprávnená podať proti platobnému rozkazu odpor tento nepodala a ani nepoverila Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS na jeho podanie súd odpor podaný Združením na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Prešov odmietol ako odpor podaný neoprávnenou osobou.

Uvedené uznesenie napadlo v zákonnej lehote odvolaním Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Nám. Legionárov 5, Prešov, zastúpené JUDr. Ambrózom Motykom, advokát, Nám. SNP 7, Stropkov, ktorým odvolaním žiadalo aby odvolací súd uznesenie zmenil tak, že ho pripustí do konania ako vedľajšieho účastníka a zároveň aby druhý výrok uznesenia zrušil čím sa ex lege zruší platobný rozkaz.. Vo svojom odvolaní uviedol, že vstup vedľajšieho účastníka v tomto spore je výsledkom objektivizovanej a spoločenskej objednávky so zámerom chrániť spotrebiteľa. Uznesenie považuje za nesúladné s ust. § 93 ods. 2 O.s.p.. Ďalej vo svojom odvolaní poukázal na znenie ust. § 201, § 93 ods. 4 O.s.p., na komentár k Občianskemu súdnemu poriadku (kolektív autorov Števíček/Ficová), keď mal zato, že je zásadne nesprávna právna argumentácia súdu, že vedľajší účastník nie je oprávnenou osobou na podanie odporu. Odvolateľ zastával názor, že nesúhlas hlavného účastníka s podaným odporom, ktorý v jeho prospech podal vedľajší účastník, musí byť kvalifikovaný. Súd musí posúdiť osobnostné dispozície hlavného účastníka, správne chápať význam úkonu vedľajšieho účastníka a musí posúdiť aj samotný úkon, či tento je v prospech hlavného účastníka, ktorého v konaní podporuje alebo tento úkon odporuje jeho záujmom. Súd preto neodmietne odpor vedľajšieho účastníka, ktorý je zjavne v prospech jeho oprávnených záujmov, o ktorých hlavný účastník nemusí byť informovaný. Argumentoval tým, že vedľajšiemu účastníkovi sa v konaní doručujú všetky rozhodnutia, vrátane platobného rozkazu, proti ktorým môže pri splnení zákonných podmienok opravné prostriedky. Následne v dôvodoch svojho odvolania uviedol, že pokiaľ súd odmietol ním podaný odpor, postupoval v rozpore s cieľmi Európskej únie pri zabezpečení vysokej úrovne ochrany spotrebiteľa, ale aj v rozpore s judikatúrou Súdného dvora EÚ. Takýto nesprávny postup súdu znemožnil realizáciu procesných práv vedľajšieho účastníka, ktoré sú mu priznané v občiansko-súdnom konaní, čím bola vedľajšiemu účastníkovi odňatá možnosť konať pred súdom. Záverom odvolania poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2 Obdo 27/2012, z ktorého vyvodzoval oprávnenie vedľajšieho účastníka podať vo veci odpor a ktoré súčasne predložil ako prílohu odvolania.

K odvolaniu Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Nám. Legionárov 5, Prešov, sa odporca nevyjadril a navrhovateľ žiadal napadnuté uznesenie ako vecne správne potvrdiť.

Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací / § 10 ods. 1 O.s.p / preskúmal vec v rozsahu podaného odvolania podľa § 212 ods. 1 O.s.p., prejednal ho podľa § 214 ods. 2 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS nie je dôvodné.

K výroku, ktorým prvostupňový súd odpor podaný Združením na ochranu občana spotrebiteľa HOOS proti platobnému rozkazu sp. zn.: 31Ro/1520/2012 zo dňa 20.09.2012 odmietol odvolací súd uvádza, že bolo potrebné zaoberať sa otázkou, či by vedľajší účastník bol oprávnený na podanie odporu proti platobnému rozkazu.

Podľa § 93 ods. 2 O.s.p. ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu.

Podľa § 93 ods. 4 O.s.p. v konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností.

Podľa § 174 ods. 3 písm. c/ O.s.p. súd uznesením odmietne odpor, ktorý bol podaný neoprávnenou osobou.

Podľa § 201 O.s.p. účastník môže napadnúť rozhodnutie súdu prvého stupňa odvolaním, pokiaľ to zákon nevyklučuje. Ak z právneho predpisu vyplýva určitý spôsob vyrovnania vzťahu medzi účastníkom a vedľajším účastníkom, môže podať odvolanie aj vedľajší účastník.

Vedľajší účastník na strane odporcu podaním odporu proti platobnému rozkazu zjavne sleduje zvrátenie právneho následku, s ktorým procesné právo spája podanie (včasného a odôvodneného) odporu (podaného oprávnenou osobou) proti platobnému rozkazu, totiž zrušenie platobného rozkazu zo zákona a nariadenie pojednávania (podľa ust. § 174 ods. 2 O.s.p.). V súdnej právnej veci odpor proti platobnému rozkazu podal výlučne vedľajší účastník na strane odporcu, odporca samotný odpor proti platobnému rozkazu nepodal.

Z ust. § 93 ods. 4 prvá veta O.s.p., totiž že v konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník, nemožno podľa názoru odvolacieho súdu vyvodiť oprávnenie vedľajšieho účastníka podať odpor proti platobnému rozkazu. Takéto právo priznáva zákon (Občiansky súdny poriadok) výlučne odporcovi, a to v ust. § 172 ods. 1 O.s.p. Pokiaľ by malo právo vedľajšieho účastníka podať odpor proti platobnému rozkazu vyplývať z ust. § 93 ods. 4 prvá veta O.s.p., potom by na základe rovnakej úvahy a výkladu mohlo z cit. ust. vyplývať aj oprávnenie vedľajšieho účastníka na strane navrhovateľa napr. vziať návrh na začatie konania - sčasti alebo celkom - späť. Právo disponovať s návrhom však zákon výslovnou úpravou v ust. § 96 O.s.p. priznáva výlučne navrhovateľovi; podobne výslovnou úpravou priznáva zákon v ust. § 172 ods. 1 O.s.p. právo podať odpor len odporcovi, t.j. hlavnému, nie aj vedľajšiemu účastníkovi konania.

Odvolací súd sa stotožňuje s právnym záverom prvostupňového súdu o tom, že odpor proti platobnému rozkazu bol podaný neoprávnenou osobou. Pre zdôraznenie správnosti tohto záveru, odvolací súd uvádza, že nedostatok legitímácie vedľajšieho účastníka na strane odporcu na podanie odporu proti platobnému rozkazu plyní aj zo skutočnosti, že v súdnej právnej veci je vedľajší účastník svojou povahou takým vedľajším účastníkom, ktorému zo žiadneho hmotnoprávneho predpisu nevyplýva žiadny spôsob vyrovnania s hlavným účastníkom (v danom prípade odporcom), v zmysle § 201 O.s.p. Niet sporu o tom, že vedľajší účastník v súdnej právnej veci je vedľajším účastníkom, ktorý vstúpil do konania na základe osobitného zákonného ustanovenia. Citované ustanovenie § 201 O.s.p. upravuje podmienky, za ktorých môže podať opravný prostriedok - odvolanie - aj vedľajší účastník. Uvedené ustanovenie opätovne neobsahuje úpravu, ktorá by priznávala vedľajšiemu účastníkovi okrem práva - za stanovených podmienok - podať odvolanie, aj právo podať odpor proti platobnému rozkazu.

Keďže platná právna úprava nepriznáva vedľajšiemu účastníkovi právo podať odpor proti platobnému rozkazu, súd prvého stupňa správne odpor podaný Združením na ochranu občana spotrebiteľa HOOS v predmetnej právnej veci odmietol na základe ust. § 174 ods. 3 písm. c/ O.s.p. ako odpor podaný neoprávnenou osobou.

Odvolacie námietky Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS v časti týkajúcej sa podania odporu nie sú spôsobilé spochybniť správnosť napadnutého uznesenia súdu prvého stupňa. Pokiaľ odvolateľ v dôvodoch svojho odvolania poukazoval na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2 Obdo 27/2012, z ktorého vyvodzoval oprávnenie vedľajšieho účastníka podať vo veci odpor, odvolací súd v tejto súvislosti uvádza, že výklad obsahu predmetného uznesenia Najvyššieho súdu SR zo strany odvolateľa je nesprávny, pretože predmetné uznesenie sa zaoberá výlučne právom vedľajšieho účastníka podať odvolanie a dovolanie, tzn. nič nehovorí o práve vedľajšieho účastníka na strane odporcu podať odpor.

Odvolací súd z vyššie uvedených dôvodov napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa v časti odmietnutia odporu ako vecne správne potvrdil (§ 219 ods. 1 O.s.p.).

Rovnako vo výroku vecne správne potvrdil uznesenie aj v časti v ktorej súd prvého stupňa vstup Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, do konania ako vedľajšieho účastníka na strane odporcu nepripustil.

Odvolací súd, ktorý rozhoduje na základe podaného odvolania o napadnutom rozhodnutí je povinný ale v zmysle § 211 ods. 2 O.s.p. aplikovať ustanovenie § 154 ods. 1 O.s.p. v spojení s ustanovením § 167 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého je pre rozhodnutie odvolacieho súdu rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia.

Vzhľadom na skutočnosť, že odpor podaný Združením na ochranu občana spotrebiteľa HOOS bol odmietnutý ako neoprávnenou osobou a odporca odpor nepodal nenastali účinky v zmysle § 174 ods. 2 O.s.p. a je teda nesporným, že v čase vyhlásenia napadnutého uznesenia ako aj v čase rozhodnutia odvolacieho súdu je konanie sp. zn. 18 C 13/2013 právoplatne skončené, keď platobný rozkaz Okresného súdu Bratislava III č.k. 31 Ro 1520/2012-27 zo dňa 20.9.2012 v zmysle § 174 ods. 1 O.s.p. nadobudol účinky právoplatného rozsudku.

Ustanovenie § 93 ods. 2 O.s.p. pripúšťa aby sa ako vedľajší účastník popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastnila konania, ktoré ale nie je právoplatne skončené aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu. Vzhľadom na právoplatne skončené konania, ale nie je dôvod pripustiť Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, do konania ako vedľajšieho účastníka na strane odporcu.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.